fotbal

„SECRETUL JIULUI? UN LOT MAI BUN, MAI MULTĂ MUNCĂ ŞI DISCIPLINĂ"

Interviu cu antrenorul Ştefan COIDUM

Ştefan Coidum a mai lucrat la Jiul, în perioada anilor 1966—68. Aşadar, după patru ani a poposit din nou la Petroşani. Şi-a luat echipa în primire şi a pornit cu ea într-un nou campionat. Şi iată, Jiul are acum o cu totul altă comportare, chiar peste aşteptări. Cu toate insuccesele din ultimele jocuri, susţinute în deplasare, Jiul rămîne, cel puţin pînă acum, o revelaţie a Diviziei A. Care să fie secretul?

— Secrete nu am, a început interlocutorul nostru. Am revenit în Valea Jiului cu dorinţa să fac o treabă bună. Ştiam că nu va fi uşor, dar ştiam, totodată, cum stau lucrurile aici şi aceasta mi-a fost de ajutor. Mai exista şi promisiunea organelor locale de a ne sprijini eficient precum şi dorinţa tuturor de a realiza un important salt calitativ.

— Şi ce s-a realizat din toate proiectele şi speranţele dv?

— Echipa are condiţii mai bune de pregătire. Mă refer la echipament, la posibilităţile realizării unei pregătiri corespunzătoare în perioada precompetiţională. Am fost ajutat să îmbunătăţesc componenţa lotului, fără de care orice intenţie devine o utopie. La Jiul au poposit cîteva elemente tinere (Ştan, Roznai, Ion Gabriel, apoi, Onuţan) care au revitalizat lotul. La Petroşani, însă, terenul de antrenament şi joc a rămas mult în urma cerinţelor Diviziei A. Stadionul, mai ales terenul, e necorespunzător. Din lipsa spaţiilor de joc, din oraş, pe terenul principal se antrenează şi joacă echipele noastre de copii, juniori, tineret şi seniori. Atunci să te mai mire că multe meciuri suferă din cauza gazonului de slabă calitate, că echipele care vin la noi se plîng?

— Printre liderii actualului campionat s-a aflat şi Jiul. Etape la rînd, formaţia dv a ocupat locul doi sau trei. Aceste performanţe au surprins. Cum a ajuns Jiul aici?

— Am avut, poate, un program competiţional favorabil nouă. Apoi, am ajuns în fruntea clasamentului, sau pe locul II, şi datorită conjuncturii, jocului rezultatelor. Un punct în plus sau în minus te salută sau te coboară, multe locuri. Nici una din echipe n-a reuşit să se detaşeze mai net. Nu-i mai puţin adevărat, însă, că rezultatele noastre se datorează şi unei munci intense, unei pregătiri din care am căutat să eliminăm rabaturile la efort, chiar dacă mi s-a reproşat o severitate exagerată.

— Prin ce se caracterizează Jiul de azi?

— Prin îmbinarea experienţei unor jucători (de pildă a cuplului Libardi—Stocker) cu talentul şi entuziasmul celor mai tineri (Roznai — Mulţescu, să zicem). Jiul are astăzi un lot omogen, de o valoare superioară faţă de alţi ani şi mai disciplinat.

— Nu vi se pare că apărarea a rămas, totuşi, în urma celorlalte compartimente? Şi ca valoare şi ca vîrstă?

— Nu, nici vorbă. Aveţi doar impresia că apărătorii sînt bătrîni. Da, Georgescu şi Stocker au 30 de ani, dar Tonca şi Naidin, doar 25, iar noul titular, Onuţan, 18 ani.

— La Jiul s-a afirmat Ion Gabriel, a fost recuperat Al. Naghi, Jiul a adus şi alte nume pe prima scenă fotbalistică. E un merit al dv?

— Nu numai al meu, ci şi al secţiei, conducerii clubului. Mergînd pe principiul că cel mai bun joacă, aceşti fotbalişti şi-au ocupat singuri locul în echipă. Pe Ion Gabriel l-am cunoscut la Petroşani, deci nu aveam o părere despre el. Dar a confirmat aşteptările. Naghi venea de la Oradea. Ştiam că la 26 de ani al săi nu poate fi un sportiv terminat. Acolo avea o altă părere despre fotbal. Acum, în ambianţa de la Jiul, şi-a schimbat optica, se pregăteşte bine, doreşte să joace şi a reuşit.

— Este antrenorul Coidum un om norocos pentru că îi are la dispoziţie pe Roznai şi Mulţescu?

— Chiar aşa? Sînt fericit că-i am, dar mai e mult de lucru cu ei, pentru ca acest cuplu să devină, cu adevărat, valoros. Eu le prevăd un viitor frumos. Mulţescu poate rezolva şi la ora actuală orice sarcină de joc. Roznai începe să devină unul din „vîrfurile" noastre valoroase, cu condiţia să nu prindă gustul jocului la mijlocul terenului, unde e cel mai uşor. Mă voi ocupa de acest aspect.

— De ce joacă Jiul slab în deplasare?

— Se vede treaba că aveţi în vedere doar meciurile de la Craiova şi Bucureşti (n.n. discuţia a avut loc înaintea partidei de la Piteşti). S-a uitat că am făcut 2—2 cu „U", la Cluj, că am învins U.T.A. la Arad. Acasă sau în deplasare, ne străduim să jucăm la fel. Sînt adeptul jocului ofensiv, dar să nu neglijăm apărarea. În meciurile cu Rapid, Steaua şi Universitatea Craiova am primit prea uşor goluri, unele din greşeli personale. E vorba şi de replica adversarului care, la Petroşani, nu prea iese la atac.

— Ce aşteptaţi de la Jiul? Aveţi gînduri mari?

— Nu sîntem visători. Vrem ca Jiul să joace un fotbal bun, să dea satisfacţie simpatizanţilor săi. Pînă acum, cred că am reuşit acest lucru. Nu pe deplin, desigur.

Constantin ALEXE

FRUMOASA MELODIE „DORUL — PASĂRE MĂIASTRĂ..."

Duminică, am trăit o chestie fără precedent: în finalul unui meci bucureştean, cei de la radio, crainicul de pe teren şi cel din studio, de comun acord, au întrerupt transmisia, ca să dea muzică uşoară, deconectantă, alungătoare de plictis şi enervare. La 1—1, între Rapid şi Sportul studenţesc, am avut parte de „Dorul — pasăre măiastră..." Frumoasă melodie, şi la voi să fie, căci asemenea final electrecord de meci n-am mai trăit! După aceea, aşteptînd într-o stare lesne de închipuit derbyul — am deschis televizorul, am prins finalul de la „Pierduţi în spaţiu", unde iarăşi am dat peste problemele fotbalului nostru-asociaţie. Era o mare mare, cu valuri, cu furtuni, cu o ambarcaţiune ciudată, cu un echipaj care zicea ce zic toţi cronicarii conştienţi: „N-avem încotro, trebuie să ajungem la un mal!..."

Cine şi-ar fi închipuit că va urma ce a urmat? Dorul e o pasăre măiastră, dar şi norocul vine peste noapte sau chiar după-masă: Dinamo — Steaua a fost un fel de cîntare a cîntărilor şi a încîntărilor noastre. Inimă duioasă, îmi venea să plîng de plăcere la pasele precise, la suturile care-l înşurubau pe Cavai, la nebuniile lui Aelenei şi Moldovan... Inimă de piatră — cum tot ei ne-au învăţat să avem — îmi ziceam: hai, mă, că nu-i adevărat, ăştia-s alţii, ăştia-s nişte pseudonime. Pe scurt: de la repriza întîia prinsă cu unguril la Belgrad — pe care nici tăiat nu pot s-o uit! — n-am mai văzut echipe româneşti jucînd un asemenea fotbal-asociaţie. E foarte frumos cum ne stimulează memoria băieţii noştri: ei ne dau rar, cînd şi cînd, cîte o capodoperă, nu vor să ne copleşească cu multe frumuseţi, ca să nu ne încurcăm şi să nu confundăm prea multe minuni, între ele... Au dreptate, sînt dispus să aştept încă 6 luni un meci ca acest Dinamo — Steaua, cu un Dinu — după părerea mea — absolut extraordinar, cu un Dumitrache fermecător, cu un gol al lui Dumitru de tăcut un an şi de dat din cap, ca bătrînii, la amintirea unei femei superbe, cu un Lucescu superb, cu un Hălmăgeanu de mare suflet.

Şi toate acestea — cu doar două „camere" de televiziune, două „camere", dar ce camere (operator şef: M. Brebu, regizor: M. Panait). Camere de palat, de vrăjitor din Oz, care au alergat ca nebunele după fiecare fază, transfigurate şi ele, omeneşte, de oamenii de pe teren. Aşa e cînd e să fie — vorbă înţeleaptă pe care n-are rost s-o bagatelizăm, căci ea vine din adîncul adîncurilor, de acolo unde se hotărăşte norocul şi curcubeele, acolo unde nimeni n-are voie să intre şi să rîdă. Şi iar mă întorc şi zic: ce joc, ce joc a făcut Dinu, duminică!...

În mintea mea, nu-l concurează — în această duminică — decît golul marcat de Netzer, al patrulea din cele 5 cu care a fost fericită Elveţia, dar şi noi, căci şi Ţopescu a avut o inspiraţie de zile mari, duminică, să ne dea frişcă şi caimac, la cafeaua noastră. Dacă nu l-aţi văzut, n-aţi văzut nimic; dacă l-aţi văzut şi l-aţi uitat, să vi se dea pedeapsă, ca-n dragoste: pasă în adîncime, Netzer-Müller, Müller în careu, cu cinci în jurul lui, dansînd o secundă, atît cît i-a trebuit să facă o „gaură", Netzer sprintînd de la 20 metri exact în gaură, acolo unde-l aştepta pasa lui Müller, dată cu latul, pe ascuns, şut, gol!

Ziceaţi ceva de Brazilia? De Italia? După care, urmează discuţii la „diverse": Müller ăsta e mare sau mic? E ca Neagu sau Neagu e ca el?

La care eu mă întorc cu faţa la aparat şi-i zic multă sănătate lui Lereter, multă voie bună. Mi-ai apărut cam trist duminică, n-ai de ce, doar n-ai fi vrut să vină şi să te vorbească de bine la această telefestivitate cei ce te-au vorbit de rău o viaţă întreagă? Îţi urez o viaţă atît de bună, încît să n-ai nevoie de iluzii...

cronica

CORESPONDENŢA:

A. Gaeniov — Braşov: Îl consider pe Dobrin — ca şi d-voastră — printre primii trei fotbalişti ai acestei ţări. Mai argumentat, mai amănunţit nu văd şi nu aud de ce şi cum v-aş putea răspunde, dat fiind că nici injuriile d-voastră la adresa mea nu erau prea detaliate sau prea argumentate. Acesta e şi destinul injuriilor: să fie sumare şi violente. Vă înţeleg. Aştept să vă ţineţi încă promisiunea şi să-mi cereţi scuze, căci, după meciul cu Albania, luat de d-voastră ca martor, aveţi de ce...

Detaşamentul clasei a III-a B. Şcoala generală Fierbinţi, judeţul Dîmboviţa: Am făcut ceea ce m-aţi rugat să fac, sper să aveţi în curînd un semn că mi-am îndeplinit plăcuta misiune, salut întotdeauna voios!

„Simpaticul D, din Iaşi": Sînt bărbat, cum îmi cereţi, şi vă răspund bărbăteşte: da!

BELPHEGOR

VĂ PREZENTĂM PE CEI MAI TINERI PURTĂTORI AI TRICOULUI TRICOLOR

Cîteva date despre componenţii lotului reprezentativ de juniori pentru partida cu IUGOSLAVIA

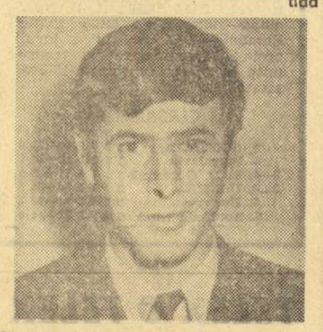

Ciurea şi Naghi, *doi dintre titularii echipei de juniori pentru meciul de duminică*

Duminică, la ora 10,30, pe stadionul Giuleşti, noua noastră echipă naţională de juniori va debuta în preliminariile turneului U.E.F.A., singura competiţie oficială rezervată acestei categorii de jucători. Spunem o nouă echipă, deoarece, spre deosebire de surorile ei mai vîrstnice, care pot supravieţui mai mulţi ani la rînd, selecţionata de juniori se naşte odată cu turneul „Prietenia" (organizat vara) şi îşi încheie activitatea cu participarea la turneul final U.E.F.A. din anul următor (dacă se califică, desigur). Ne-am gîndit — de aceea — stimaţi cititori, să vi-i prezentăm pe cei ce alcătuiesc actualul lot

PORTARI: ● **Ştefan Ciurea** (născut la 6.IX.1954); joacă în echipa de tineret-rezerve a Farului Constanţa; căpitanul naţionalei de juniori; produs al centrului de copii constănţean, unde i-a avut ca antrenori pe Adam Munteanu şi Petre Comăniţă; a jucat pînă acum în 16 meciuri internaţionale. ● **Marian Ioniţă** (n. 7.IV. 1956); Rapid Bucureşti; antrenor — Ion Costea; două jocuri internaţionale.

FUNDAŞI: ● **Chivu Cotigă** (28.X. 1955); Progresul Brăila; antrenor — Octavian Ulman; 13 jocuri internaţionale ● **Ioan Naghi** (8.XI.1954); Steagul roşu Braşov; a debutat în această toamnă în Divizia A; provine de la Corvinul Hunedoara; antrenori — Stepan Eutim şi Dumitru Pătraşcu; 16 jocuri internaţionale.

● **Mircea Negruţiu** (29.III.1955); „U" Cluj; component al echipei care a cîştigat ediţia 1971—1972 a campionatului naţional de juniori; antrenor — Vasile Băluţiu; nouă jocuri internaţionale. ● **Mario Agiu** (5.III.1956); Steaua „23 August"; antrenor — Petre Mihai. ● **Mircea Chivu** (21.VIII. 1954); Universitatea Craiova, tineret-rezerve; provine de la Şcoala sportivă Craiova unde l-a avut antrenor pe Eugen Popescu; 10 jocuri internaţionale. ● **Adrian Serafim** (14.VIII. 1954); Minerul Lupeni; provine de la centrul Steaua; antrenor — Vasile Zăvoda.

MIJLOCAŞI: ● **Tudorel Stoica** (7.IX.1954); Politehnica Galaţi; antrenor — Dragoş Cojocaru; două jocuri internaţionale. ● **Ionel Iuga** (5.XII.1954); Progresul Brăila; antrenor — Octavian Ulman; şapte jocuri internaţionale. ● **Ilie Balaci** (13.IX.1956); Universitatea Craiova, tineret-rezerve; antrenor — Ion Gârleşteanu; trei meciuri internaţionale. ● **Gheorghe Hurloi** (24.X.1955); „U" Cluj; component al echipei campioane pe 1972; antrenor — Villy Covaci; un joc internaţional.

ATACANŢI ● **Gheorghe Petrişor** (1.XI.1954); U.T.A.; antrenor — Alexandru Dan; un joc internaţional. ● **Marcel Răducanu** (21.X.1954); Steaua, tineret-rezerve; provine de la centrul Steaua „23 August"; antrenor — Francisc Fabian; 14 jocuri internaţionale. ● **Eremia Şumulanschi** (16.IX.1954); Steaua, tineret-rezerve; provine de la centrul Steaua „23 August"; antrenor — Francisc Fabian; nouă jocuri internaţionale. ● **Cristian Vrînceanu** (15.IV.1956); Dinamo Bucureşti; antrenor — Ştefan Stănculescu; un joc internaţional. ● **Zoltan Pataki** (24.XI.1954); Olimpia Satu Mare; antrenor — Iacob Leb; cinci jocuri internaţionale.

UN CLASAMENT AGITAT ŞI LA TINERET-REZERVE

În umbra echipelor din prima divizie, formaţiile de tineret-rezerve au şi ele clasamentul lor, agitat, interesant şi plin de atîtea ciudăţenii. Iată, de pildă, această talentată echipă a **Stelei** care începuse campionatul într-un ritm ameţitor, această echipă cu 32 de goluri înscrise (record în „Divizia cadeţilor!" şi jucători care ar putea fi titulari în atîtea team-uri din eşalonul prim, se află, acum, după 12 etape, tocmai la jumătatea clasamentului, pe locul 8. E drept, echipa lui Emerich Jenei a suferit timp de cîteva etape de pe urma descompletării lotului prin participarea la un turneu de peste hotare, dar parcă cele 5 înfrîngeri de la activ, şi evoluţiile din ultimele partide, mai ales cele de la Craiova şi din meciul cu Dinamo (0—4!) au relevat intrarea într-un con de umbră a „11"-lui titular.

Clasamentul formaţiilor de tineret-rezerve mai oferă şi alte motive de reflecţie pentru cluburile respective. E vorba, mai ales, de ultimele clasate, **Sport club Bacău** şi **Rapid** (băcăuanii cu un joc mai puţin) care n-au acumulat pînă acum decît 6 şi, respectiv 7 puncte şi, în primul rînd, mult prea puţine momente de fotbal. Situaţia nu-i prea îmbucurătoare nici pentru „laboratoarele" echipelor **A.S.A. Tg. Mureş, Jiul, C.F.R. Cluj, F.C. Argeş şi Steagul roşu.**

În schimb, merită subliniată comportarea constant bună a formaţiilor **„U" Cluj** (campioana se respectă, devenind acum lider cu un golaveraj excelent: 27—9), **Petrolul** şi **Dinamo**, team-uri care, ca şi în campionatul trecut, se află în lupta pentru supremaţie, semn că la aceste cluburi „schimbul de mîine" este privit cu mult interes şi seriozitate. Merită subliniat şi saltul U.T.A.-ei, ajunsă pe locul patru. La **U.T.A.** tineretul nu mai este — se pare — o „cenuşăreasă", şi formaţia cu cea mai bună apărare (opt goluri primite) practică un fotbal aerisit, cu accent vizibil pe tehnică. O notă bună şi pentru „rezervoarele" noilor promovate, **Sportul studenţesc** şi **C.S.M. Reşiţa**, clasate pe locurile 6 şi respectiv 9. Lucrul cel mai merituos pentru echipele de tineret ale „promovatelor" este că ele au rulat cîtiva jucători (Damian, O. Ionescu, Bujor, Georgescu, Nestorovici, Gaşpar, Rădulescu şi alţii) care au evoluat apoi în Divizia A.

BARAJ PUTERNIC ÎMPOTRIVA ACTELOR DE INDISCIPLINĂ!

Pe marginea sancţiunilor dictate împotriva unor jucători ai echipei Chimia Făgăraş

Am publicat, în numărul nostru de ieri, sancţiunile luate de către Comisia centrală de competiţii şi disciplină, împotriva unor jucători ai echipei Chimia Făgăraş, din Divizia B, sancţiuni care au mers pînă la suspendarea pe un an a unuia dintre fotbaliştii acestei echipe.

Şi nu se poate spune că pedepsele sînt exagerate ţinînd seama, pe de o parte de gravitatea abaterilor, iar pe de altă parte, de faptul că actele nesportive au devenit, se pare, o regulă în activitatea acestei echipe care, într-un scurt interval, a trebuit să se prezinte DE TREI ORI în faţa Comisiei de disciplină, după meciurile cu Politehnica Timişoara, Olimpia Satu Mare şi Metalul Drobeta Turnu Severin). Probabil că munca educativă este ca şi inexistentă în rîndurile acestei echipe, din care cauză nu numai că actele reprobabile n-au dispărut, dar ele au luat proporţii şi mai mari, aşa cum s-a întîmplat în întîlnirea cu Metalul Drobeta Turnu Severin, în care Gheorghe Tăulea A SĂRIT CU PICIOARELE asupra unui adversar căzut la pămînt, iar Nelu Nacu, după ce a încercat să se răfuiască cu arbitrul jocului, **I-a lovit pe observatorul federal**, lucru încă neauzit pe terenurile noastre de sport. În asemenea condiţii, pe lîngă pedepsele pronunţate împotriva jucătorilor şi ridicarea dreptului de organizare, pe o etapă, echipei Chimia Făgăraş, Comisia de disciplină a ţinut să avertizeze pe reprezentantul echipei din Făgăraş că **ÎN CAZUL UNOR NOI INCIDENTE, SE VA PROPUNE BIROULUI FEDERAL SCOATEREA DIN CAMPIONAT A ACESTEI FORMAŢII.**

Într-un tîrziu, şi conducerea secţiei de fotbal a Chimiei Făgăraş şi-a dat seama că situaţia a devenit intolerabilă (de fapt, de mult era aşa!). Acest lucru este ilustrat de telegrama trimisă Federaţiei, în care, sînt anunţate o serie de măsuri luate împotriva **A CINCI DINTRE JUCĂTORII ECHIPEI**, printre care figurează şi „eroii" ultimelor incidente.

Este regretabil că s-a ajuns aici şi nu se poate să nu te gîndeşti şi la amărăciunea suporterilor acestei echipe faţă de situaţia creată. Ea putea fi evitată dacă conducerea secţiei de fotbal nu s-ar fi preocupat numai de bocancii fotbaliştilor, ci ar fi pus pe primul plan instaurarea unui climat de disciplină, de creare a unei mentalităţi sănătoase, de insuflare în conştiinţa jucătorilor a respectului faţă de întrecerea sportivă şi faţă de adversar.

Reflectînd la cele întîmplate la Făgăraş, poate că şi conducerile altor secţii de fotbal ar trebui să privească cu mai multă atenţie şi responsabilitate ceea ce se petrece în propria lor casă. Evident, sancţiunile au un rol educativ. Dar nu trebuie să se facă uz decît în ultimă instanţă de acest instrument de educare. În zilele noastre, aproape toate incendiile sînt lesne localizate. Dar cel mai bun lucru este ca ele să fie prevenite, luîndu-se din vreme toate măsurile în acest scop.

Jack BERARIU

VOLEI

O PREZENŢĂ CE NU TREBUIE SĂ FIE DOAR SIMBOLICĂ

(Urmare din pag. I)

este principala „armă" a Penicilinei, compartimentul care poate determina victoria. Totuşi, aşa cum afirmam şi în cronica întîlnirii de duminică cu Rapid, **apărarea pare încă fragilă, ea nefiind suficient de capabilă să se adapteze imediat stilului de joc al adversarului.** Deseori, voleibalistele ieşence au fost surprinse de mingile „puse" sau au reacţionat cu întîrziere la blocaj, facilitînd astfel misiunea atacanţilor adverse. Dacă subliniem aportul hotărîtor pe care îl pot avea trăgătoarele principale Florentina Itu şi Aurelia Ichim în realizarea unui bun rezultat, ne vedem obligaţi să remarcăm că în linia a II-a ele nu mai au acelaşi randament, considerînd încheiată misiunea o dată cu expedierea mingii peste fileu. Or, în voleiul actual, aceasta este foarte greu de acceptat.

O deficienţă importantă — care trebuie cît mai repede remediată — se înregistrează în **preluări.** În partida cu Rapid, preluările din serviciu sau din atac au fost defectuoase, în proporţie de 65 la sută, ceea ce a îngreunat vizibil construirea unor acţiuni eficace. De asemenea, trebuie să adăugăm şi faptul că principala coordonatoare, **Ana Chiriţescu**, a încercat să facă uneori lucruri imposibile, deşi avea latitudinea să dirijeze atacul simplu, fără complicaţii inutile, care le-au derutat adeseori pe propriile sale coechipiere.

Spuneam, la început, că multe dintre voleibaliste au o bogată experienţă de concurs, dar cu toate acestea **pregătirea de concurs este încă insuficientă, ele fiind exagerat de mult dominate de miza jocului,** evoluînd în consecinţă crispat, cu teamă.

Am insistat în aceste rînduri mai mult asupra deficienţelor (ce pot fi, totuşi, destul de uşor de remediat), pentru că a lăuda este mult mai uşor şi nu întotdeauna eficient. Prezenţa în lot a unor jucătoare ca **Adriana Albiş, Cristina Popa** sau **Mariana Raevschi,** cu calităţi indiscutabile, oferă antrenorului posibilitatea de a găsi soluţii eficiente pentru a avea o prezenţă cît mai onorabilă în „Cupa cupelor". De altfel, antrenorul **N. Roibescu,** referindu-se la programul de pregătire pentru perioada următoare, ne-a spus: **„Dispun de un lot tînăr, cu o medie de vîrstă între 22 şi 23 de ani, de jucătoare care au mai fost prezente la competiţii de anvergură. Mi-am propus ca, după primul tur, cînd avem ca adversară o echipă mai puţin cotată pe plan european şi pe care sperăm să o învingem, să urmeze o scurtă perioadă de odihnă, după care vom pune accentul pe pregătirea fizică şi cea tehnico-tactică. Intenţionăm, de asemenea, să jucăm cîteva partide de antrenament cu Rapid sau Dinamo, pentru că meciul din turul doi, cu Slavia Bratislava, se anunţă foarte dificil. Desigur avem cîteva probleme care ne frămîntă — mă refer la preluări, la rolul trăgătoarelor secunde şi al coordonatoarelor — dar cred că pînă la urmă vom reuşi o comportare mai mult decît onorabilă".**

„T.S.K.A. SOFIA, PRINTRE PROTAGONISTELE CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI, LA VOLEI"

ne spune arbitrul Gh. IONESCU

Arbitrii români **Em. Costoiu** şi **Gh. Ionescu** au condus, la Zrenjanin, prima confruntare dintre formaţia locală G.I.K. Banat, campioana Iugoslaviei, şi cunoscuta echipă bulgară T.S.K.A. Sofia, meci care a contat pentru primul tur al C.C.E. la volei masculin şi care a revenit voleibaliştilor bulgari cu 3—1. La întoarcere, arbitrul Gh. Ionescu ne-a declarat: „Echipa iugoslavă nu pornea favorită, chiar dacă evolua pe terenul şi în faţa publicului său. Totuşi ea mi-a făcut o bună impresie. Dispune de jucători tineri cărora le văd frumoase perspective. În ciuda unei reduse experienţe de joc, ei au servit o bună replică puternicei garnituri bulgare, în faţa căreia au reuşit să cîştige un set şi puţin a lipsit ca să-şi adjudece încă unul (setul al IV-lea, în care au condus cu 13—10). În ceea ce-i priveşte pe campionii Bulgariei, ei s-au prezentat cu întregul lot, din care opt jucători sînt componenţi ai echipei naţionale. Dintre ei, aş aminti pe Karov, Zlatanov, Ţanov, Ivanov, Trenev. Echipa lui Todor Simov mi s-a părut deosebit de puternică, cu toate că uneori şi-a permis relaxări pe parcursul partidei. Cred că va fi una dintre cele patru formaţii cu şanse de a disputa finala acestei ediţii a Cupei campionilor europeni".

PENICILINA IAŞI ÎNVINGĂTOARE ÎN ÎNTÎLNIREA CU DINAMO

IAŞI, 23 (prin telefon, de la corespondentul nostru). Ieri după-amiază, în Sala Sporturilor din localitate, s-a desfăşurat partida restantă de volei dintre echipele feminine **Penicilina Iaşi** şi **Dinamo Bucureşti.** Voleibalistele gazdă au evoluat, de această dată, mult mai bine decît în întîlnirea de duminică, cu Rapid, preluările fiind mai corecte, iar pasele mai sigure. Slab a funcţionat însă blocajul şi dublajul, ceea ce a permis adversarelor să acumuleze, uneori, multe puncte. Relaxarea intervenită în jocul ieşencelor, după un prim set victorios, a dat posibilitate oaspetelor să ia conducerea cu 2—1. De remarcat, la echipa gazdă, jocul plin de ambiţie practicat de **Aurelia Ichim, Lucia Dobrescu** şi **Ana Chiriţescu,** precum şi al **Carolinei Hatură** în setul decisiv.

Dinamovistele au reuşit, prin **Mariana Popescu, Alexandrina Constantinescu** şi **Helga Bogdan,** să realizeze acţiuni pline de fantezie care le-au adus la un pas de victorie. Dar, tot ele, în setul decisiv au comis grave greşeli la fileu, de care a profitat Penicilina pentru a-şi adjudeca victoria cu 3—2 (13, —8, —6, 3, 9).

Au arbitrat cu scăpări **C. Muşat** (Constanţa) şi N. Georgescu (Ploieşti).

D. DIACONESCU

SCRIMĂ

DIVIZIA B

PROMOVATELE AU PLĂTIT SUCCESUL CU MARI EFORTURI

Campionatul de calificare în divizia B s-a încheiat, zilele trecute, cu etapa-retur desfăşurată în sala Floreasca II şi în care s-au înregistrat o serie de absenţe, fireşte ale echipelor care nu mai aveau şanse teoretice la primul loc, ceea ce echivalează cu promovarea în divizia B. Au renunţat să-şi mai apere şansa provocînd o perturbare a programului precum şi o nedorită ajustare a lui, două formaţii masculine de floretă (Electroputere Craiova şi Recolta Căpleni), una de spadă (Crişul Oradea) şi, în fine, una de sabie (Medicina Tg. Mureş).

La floretă-masculin victoria a revenit echipei **Şcolii sportive nr. 1 Bucureşti** care n-a avut, în cele două manşe ale competiţiei, decît un rival mai periculos: C.S.M. Cluj. Nu este mai puţin adevărat că Şcoala sportivă nr. 1 Bucureşti dispune de trăgători cu reale perspective ca P. Buricea, N. Alexe, C. Draga, A. Keneş, de a căror pregătire se ocupă antrenorii C. Pelmuş, Emilia Bejan şi Ana Ene-Pascu.

La floretă feminin s-a purtat o luptă foarte strînsă între C.S.M. Cluj şi foarte tînăra echipă Dunărea Galaţi, în întîlnirea dintre ele a învins, cu greu, **C.S.M. Cluj** (9—7) care va evolua, anul viitor, în divizia B. Clujencele, antrenate de Ad. Gurath, au utilizat următorul lot: Ana Maria Gerö, Rita Burckhardt, Iudit Sipoş, Maria Pop II, Maria Pintea.

La spadă, calificarea a fost obţinută de formaţia de pentatlonişti **Olimpia Bucureşti,** în urma victoriei cu 9—7 asupra Farului Constanţa. Olimpia are un „5" (antrenat de Nicolae Marinescu) format din Spîrlea, Cosmescu, Călina, Covaci şi Kiss.

În fine, la sabie, „elevii" prof. N. Pufnei au reuşit să întreacă de puţin echipa Şcolii sportive nr. 1 — Bucureşti (8—8, şi un avantaj de 6 tuşe). Deci, o nouă formaţie de sabreri ieşeni — C.S.M. — alcătuită din Grosu, Neagu, Michere, Bituca, într-un campionat divizionar. Bravo sîrguinciosului antrenor!

Pe problemele jocului

SENSUL REAL AL MECIULUI DE VERIFICARE

În practica echipelor noastre divizionare există, în cadrul ciclului săptămînal de antrenament, o zi rezervată jocului de verificare. Adică acelei activităţi care presupune, cel puţin teoretic, o solicitare de vîrf şi care constituie, în acelaşi timp, mijlocul, indiscutabil cel mai complet, de pregătire a jucătorilor. Numai atunci — însă — cînd un astfel de mijloc este pe deplin valorificat, ţinînd seama de toate avantajele pe care le oferă. Altfel...

Altfel, partida de verificare rămîne, cum se întîmplă adeseori, fără conţinut şi finalitate, ea desfăşurîndu-se, în linii mari, cam aşa: o echipă oarecare din prima divizie (faptul că nu facem nominalizări este determinat de o generalizare, aproape, a situaţiei) angajează în vederea etapei de campionat duminicale, un meci la mijlocul săptămînii, să zicem, miercuri. Adversarul? În mod obişnuit, o formaţie de nivel competiţional orăşenesc, care — acceptînd rolul de sparring-partener — îşi consideră îndeplinite toate obligaţiile ce-i revin. În aceste condiţii, aspectul întîlnirii este aparent echilibrat, în primele 10—15 minute, după care — fie că începi sau nu să cadă golurile — pe teren se aşterne treptat o stare de apatie, rezultat al diferenţei flagrante de valoare, a unei replici neconsistente şi nestimulative, a unei atitudini de dezinteres pentru întrecerea propriu-zisă. Pe parcurs, antrenorii mai operează unele modificări în formaţii, mai dau ceva indicaţii la pauză, şi în final, toată lumea pare mulţumită, pentru simplul motiv că s-au încheiat cele 90 de minute ale pregătirii.

Acesta se cheamă, deci, a fi unul dintre antrenamentele de vîrf ale săptămînii, în care de fapt, efortul depus de jucători — de jucătorii echipei divizionare, bineînţeles — este în realitate submediu. Dar lipsa de solicitare, sub raport fizic, nu reprezintă singurul neajuns în contextul unei astfel de verificări formale. Mai gravă ni se pare neconcordanţa pe plan tactic, între instruirea prin joc de la mijlocul săptămînii şi meciul oficial, de duminică, cînd se pun probleme deosebit de dificile, mai ales în cazul unei evoluţii în deplasare.

Şi, de aici, concluzia logică că, jocul de verificare trebuie să îndeplinească, atît condiţia de efort maximal, cît şi aceea de dificultate, prin crearea unor situaţii de atac şi apărare analoage acelora din jocul competiţional. Şi acest lucru este posibil, chiar dacă nu avem la îndemînă neapărat soluţii care vizează exclusiv parteneri de întrecere de categorii competiţionale superioare. Pentru că, practic, nu oriunde şi oricînd există astfel de posibilităţi. Sarcinile jocului de verificare pot fi la fel de bine rezolvate şi cu adversari de categorii inferioare. Dar într-un cadru instructiv bine conceput şi organizat, folosindu-se sistemul raportului de forţe variabil. Aşa de pildă, în vederea unui viitor joc pe teren propriu, în care se presupune a avea de înfruntat o defensivă aglomerată, se va crea, în mod deliberat, atacului, în meciul de verificare, condiţii de acţiune în inferioritate numerică de 4—5 contra 6—8. După cum tot aşa, dacă meciul de duminică se dispută în deplasare, iar tactica echipei impune accentul de apărare şi contraatac, se va suplimenta numărul atacanţilor adverşi, pînă la dublarea acestora, ceea ce va permite o pregătire foarte apropiată de profilul probabil al disputei oficiale în perspectivă.

Acestea ar fi, să spunem, doar cîteva dintre reperele care ar conferi jocului de verificare un sens real şi cu adevărat util în pregătirea echipelor noastre fruntaşe. Evident, lucruri cunoscute, în general, ca de altfel şi multe altele din bogatul repertoriu al instruirii. Dar tocmai din această cauză mai puţin sau deloc scuzabile, pentru toţi aceia care, deşi le cunosc, nu le aplică.

Mihai IONESCU

C. S. M. SIBIU — F. C. ARGEŞ 0—1

SIBIU, 23 (prin telefon). Într-un meci amical, desfăşurat joi după-amiază pe stadionul Metalul, C.S.M. Sibiu a întîlnit pe F. C. Argeş. Scor: 0—1 (0—1). Unicul gol al partidei a fost înscris în min. 32, de Dobrin.

Ilie IONESCU — coresp. judeţean

V-AŢI COMPLETAT BULETINUL PRONOSPORT?

Pentru a veni în sprijinul participanţilor la Pronosport vă prezentăm în cele ce urmează programul concursului nr. 48 de duminică 26 noiembrie. Programul cuprinde întîlniri din categoria A de fotbal a ţării noastre cît şi meciuri din campionatul italian.

I. U.T.A.—Steaua; II. Dinamo—„U" Cluj; III. C.F.R. Cluj—F. C. Argeş; IV. Jiul—Farul; V. C.S.M. Reşiţa—Universitatea Craiova; VI. Steagul roşu—S. C. Bacău; VII. Atalanta—Lazio; VIII. Inter—Torino; IX. Juventus—Cagliari; X. Lanerossi—Sampdoria; XI. Palermo—Napoli; XII. Roma—Milan; XIII. Ternana—Verona.

PRONOSPORT